

A hulladéktörvény módosításáról szóló törvény

1. § A hulladéktörvény módosításai

A hulladéktörvényt az alábbiak szerint kell módosítani:

- 1)** a „pénzügyi biztosíték” kifejezés helyébe a „pénzbeli biztosíték” kifejezés lép;
- 2)** az 1. § (3₁) bekezdésében a „3., 4. és 6–9. fejezet” szöveg helyébe a „3., 4., 8. és 9. fejezet” szöveg lép;
- 3)** az 1. § a következő (3⁵) bekezdéssel egészül ki:
„(3⁵) E törvény 28. § (7) bekezdése nem vonatkozik az ásványinyersanyag-kitermelésből származó hulladék hulladékkezelő létesítményben történő tárolására.”
- 4)** a 2. § (5) bekezdése a „hulladék” szó után a „mintavétel és” szavakkal egészül ki;
- 5)** a 23. § (1₂) bekezdésének szövege a következő:
„(1²) E törvény alkalmazásában a gépjármű gyártója:
 - 1) olyan természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek székhelye Észtországban található, és aki, függetlenül az értékesítés módjától, beleértve a távértékesítést is, gazdasági vagy szakmai tevékenység részeként M1, N1 és L2e kategóriájú járműveket hoz forgalomba az észt piacon;
 - 2) bármely természetes vagy jogi személy, aki a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott távollevők közötti szerződések alapján gazdasági vagy szakmai tevékenysége során M1, N1 és L2e kategóriájú járműveket hoz forgalomba az észt piacon;
 - 3) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely észt háztartásoknak vagy más felhasználóknak távközlő eszköz útján közvetlenül értékesít M1, N1 és L2e kategóriájú járműveket, a székhelye azonban az Európai Unió egy másik tagállamában vagy az Európai Unión kívül található.”;
- 6)** a 23. § (1₅) bekezdésének szövege a következő:
„(1⁵) E törvény alkalmazásában a gumiabroncsgyártó:
 - 1) olyan természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek székhelye Észtországban található, és aki, függetlenül az értékesítés módjától, beleértve a távértékesítést is, gazdasági vagy szakmai tevékenység keretében gumiabroncsokat hoz forgalomba az észt piacon beleértve a közúti közlekedésről szóló törvény 2. §-ának 9. pontjában meghatározott pótkocsit, a 36. pontban meghatározott terepjárót, a 40. pontban meghatározott gépjárművet, az 58. pontban meghatározott vontatott berendezést és a 91. pontban meghatározott cserélhető vontatott berendezést is;
 - 2) bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott távollevők közötti szerződések

alapján gazdasági vagy szakmai tevékenység keretében gumiabroncsokat hoz forgalomba az észt piacon, beleértve a közúti közlekedésről szóló törvény 2. §-ának 9. pontjában meghatározott pótkocsit, a 36. pontban meghatározott terepjárót, a 40. pontban meghatározott gépjárművet, az 58. pontban meghatározott vontatott berendezést és a 91. pontban meghatározott cserélhető vontatott berendezést is;

3) természetes vagy jogi személy, aki vagy amely gumiabroncsokat közvetlenül észt háztartásoknak vagy más felhasználóknak értékesít távközlő eszköz útján beleértve a közúti közlekedésről szóló törvény 2. §-ának 9. pontjában meghatározott pótkocsit, a 36. pontban meghatározott terepjárót, a 40. pontban meghatározott gépjárművet, az 58. pontban meghatározott vontatott berendezést és a 91. pontban meghatározott cserélhető vontatott berendezést, a székhelye azonban az Európai Unió egy másik tagállamában vagy az Európai Unión kívül található.”;

7) a 23. § (16)–(17) bekezdése a következőképpen módosul:

„(1⁶) E törvény alkalmazásában a mezőgazdasági műanyag gyártója:

1) olyan természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek székhelye Észtországban található, és aki, függetlenül az értékesítés módjától, beleértve a távértékesítést is, gazdasági vagy szakmai tevékenység részeként mezőgazdasági műanyagot hoz forgalomba az észt piacon;

2) bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott távollevők közötti szerződések alapján mezőgazdasági műanyagot hoz forgalomba az észt piacon gazdasági vagy szakmai tevékenység keretében;

3) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely észt háztartásoknak vagy más felhasználóknak távközlő eszköz útján közvetlenül értékesít mezőgazdasági műanyagot, a székhelye azonban az Európai Unió valamely másik tagállamában vagy az Európai Unión kívül található.

(1⁷) E törvény alkalmazásában a gépjárműalkatrész-gyártó:

1) olyan természetes vagy jogi személy, akinek a székhelye Észtországban van, és aki az értékesítés módjától függetlenül – beleértve a távértékesítést is – az M1, N1 és L2e kategóriájú gépjárművek alkatrészeit gazdasági vagy szakmai tevékenység keretében az észt piacon forgalomba hozza;

2) bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott távollevők közötti szerződések alapján az M1, N1 és L2e kategóriájú gépjárművek alkatrészeit gazdasági vagy szakmai tevékenység keretében az észt piacon forgalomba hozza;

3) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az M1, N1 és L2e kategóriájú gépjárművek alkatrészeit közvetlenül észt háztartásoknak vagy más felhasználóknak értékesíti távközlés útján, a székhelye azonban az Európai Unió egy másik tagállamában vagy az Európai Unión kívül található”;

8) a 23. § (19) bekezdésének szövege a következő:

„(19) E törvény alkalmazásában a „forgalomba hozatal” valamely terméknek az észt piacon történő rendelkezésre bocsátása az észt piacon történő forgalmazás, fogyasztás vagy más személyek általi felhasználás céljából ellenérték fejében vagy térítésmentesen. ’;

9) a 23. § (5) bekezdésében a következő szöveget el kell hagyni: „A forgalmazó az e szakasz (1¹)–(1⁷) bekezdése értelmében vett gyártó is lehet.”;

10) A 25. § (3) bekezdése 3. pontjának szövege a következő:

„3. »gépjármű«: M1, N1 és L2e kategóriájú gépjármű, valamint egy M1, N1 és L2e kategóriájú gépjármű alkatrésze;”;

11) A 25. § (3) bekezdése 5. pontjának szövege a következő:

„5. »gumiabroncs«: a közúti közlekedésről szóló törvény 2. §-ának 9. pontjában meghatározott pótkocsi, a 36. pontban meghatározott terepjáró, a 40. pontban meghatározott gépjármű, az 58. pontban meghatározott vontatott berendezés, valamint a 91. pontban meghatározott cserélhető vontatott berendezés gumiabroncsa;”

12) a 26. § (1⁷) bekezdésének szövege a következő:

„(1⁷) Az elektromos és elektronikus berendezések, gépjárművek, gépjárműalkatrészek, gumiabroncsok, mezőgazdasági műanyagok, nedvesített selyempapír, léggömbök, filteres dohánytermékek és dohánytermékekhez használt szűrők, valamint műanyagot tartalmazó halászfelszerelések gyártója, aki termékeit kereskedelmi vagy szakmai tevékenysége során az Európai Unió egy másik olyan tagállamában hozza forgalomba, ahol nem rendelkezik székhellyel, köteles kijelölni egy, az adott tagállamban letelepedett vagy ott lakóhellyel rendelkező meghatalmazott képviselőt,

aki természetes vagy jogi személy, és a gyártó nevében teljesíti a gyártóra háruló kötelezettségeket. A meghatalmazott képviselőt írásbeli meghatalmazás útján kell kinevezni.”;

13) 26. § (4³) bekezdése hatályát veszti;

14) a 26⁴. § szövege a következőképpen módosul:

„(1) Az olyan problémás termékekből származó hulladékok esetében, amelyekre kollektív felelősség vonatkozik, bármely problémás termék gyártója és gyártói szövetség, amely egy problémás termékből származó hulladéknak az adott problémás terméktípus piacán való piaci részesedésével arányosan nagyobb mennyiségét gyűjtötte be és hasznosította vagy ártalmatlanította megfelelően, jogosult arra, hogy követelést támasszon egy másik problémás termék gyártójával vagy gyártói szövetséggel szemben, amely egy problémás termékből származó hulladéknak az adott problémás terméktípus piacán való részesedésével arányosan kisebb mennyiségét gyűjtötte be és hasznosította vagy ártalmatlanította megfelelően, a begyűjtés, hasznosítás vagy ártalmatlanítás költségeinek megtérítésére olyan mértékben, amely biztosítja a piaci részesedésüknek megfelelő arányos felelősséget.

(2) A problémás termékek gyűjtésével és hasznosításával kapcsolatos költségek megosztásának számítási alapja a problémás termékek nyilvántartásában rögzített adatok.

(3) A gyártók és a problémás termékek gyártói szövetsége csak akkor követelheti a problémás termékek gyűjtése és hasznosítása során felmerült költségek megtérítését, ha felajánlották a problémás termékek által termelt hulladék átadását, és az érintett gyártók vagy gyártói szövetségek ezt megtagadták.

(4) A problémás termékek gyártóitól és gyártói szövetségeitől ezen termékekből származó hulladék gyűjtésének, hasznosításának vagy ártalmatlanításának költségei nem haladhatják meg az e törvény 251. szakaszában előírt tevékenységek költséghatékony módon történő elvégzéséhez szükséges költségeket.

(5) A költségeknek a gyártók és az érintett harmadik felek közötti megosztására és

megtérítésére vonatkozóan az e szakasz 1. alszakaszában foglalt eljárást úgy kell meghatározni, hogy az mindenki számára érthető legyen. A költségek megtérítése a kötelezettségekről szóló törvény rendelkezésein alapul. A költségek megtérítésének kiszámításakor figyelembe kell venni a problémás termékek újrafelhasználásából és a másodlagos nyersanyagok értékesítéséből származó bevételeket.”;

15) a 26⁸. § (9) bekezdése 5. pontja hatályát veszti;

16) a 26⁹. § (1) bekezdésének szövege a következő:

„(1) A problémás termékeket vagy az ilyen termékekből hulladékként leválasztott részeket csak az e törvény 26¹. §-ának (2) bekezdése szerint létrehozott problémás termékek nyilvántartásába bejegyzett gyártótól vagy gyártói szövetségtől, vagy olyan környezetvédelmi engedéllyel rendelkező vállalkozástól lehet megvásárolni, amelynek szerződése van egy gyártóval vagy gyártói szövetséggel, vagy amelynek jogszerű tevékenysége eredményeként a hulladék keletkezett.”;

17) a 34¹. alszakasza (1) bekezdésében a „91. § 5. pontjában” szövegrész helyébe a „91. § 1. alszakaszának 4. pontjában” szöveg lép;

18) a 65. § (2) bekezdésében a „kivéve az e törvény 26. § (1) bekezdésében meghatározott esetben” szövegrész helyébe a „kivéve az e törvény 25¹. § (1) bekezdésében meghatározott esetben” szöveg lép;

19) a 98³. § (1) bekezdésében a „pénzbeli biztosíték” szövegrész helyébe a következő szöveg lép: „az erre a célra kijelölt számlán letétbe helyezett biztosíték összege” (a továbbiakban: *hulladéktárolási biztosíték*);

20) a 98³. § a (11)–(14) bekezdéssel egészül ki, amelynek szövege a következő:

„(1¹) A hulladék tárolására vonatkozó biztosíték összegét a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$M = (T \times K + T \times L + V) \times 1,15, \text{ ahol}$$

M – a hulladék tárolására szolgáló biztosíték összege euróban;

T – a környezetvédelmi engedély iránti kérelemben vagy környezetvédelmi engedélyben meghatározott, egyidejűleg tárolt hulladék mennyisége tonnában;

K – a hulladékgazdálkodás tonnánkénti ára euróban;

L – a hulladék berakodásának költsége euró/tonna;

V – a hulladékszállítás ára euróban.

(1²) Az e § (1) bekezdésében előírt garancia esetén a Környezetvédelmi Testület a biztosíték kedvezményezettje.

(1³) Az e § (1) bekezdésében előírt biztosíték összegét letétként kell megfizetni a Pénzügyminisztérium egy hitelintézetben lévő számlájára.

(1⁴) Ha az e § (1) bekezdésében említett, a hulladék tárolására vonatkozó biztosíték követelésének alapja megszűnt, a Környezetvédelmi Testület intézkedik a letét formájában befizetett biztosíték összegének visszatérítéséről és a biztosítékot nyújtó vállalkozásnak a biztosítékból eredő kötelezettségeinek megszűnéséről.”;

21) a 98³. § (2) bekezdése a következőképpen módosul:

„(2) Az e § (1) bekezdésében meghatározott hulladéktárolási biztosíték fedezi az összes kérelmezett hulladék megszervezésének és kezelésének költségeit, amely a hulladék tárolásának teljes időtartamára fenn kell maradnia és érvényesnek kell lennie. ’;

22) a 98.³ § a (3)–(5) bekezdésben a „biztosíték vagy pénzügyi biztosíték” szövegrész helyébe a „hulladéktárolási biztosíték” szöveg lép;

23) a 98.³ § a (4¹)–(4⁵) bekezdéssel egészül ki, amelynek szövege a következő:

„(4¹) Az e § (1) bekezdésében említett hulladéktárolási biztosíték összegéről a Környezetvédelmi Testülettel kell megállapodni, amely ellenőrzi, hogy a biztosíték összegét helyesen állapították-e meg. A biztosíték összege a hulladéklerakóban elhelyezendő hulladék kezelésének szervezési költségein, valamint a kezelés költségein alapul.

(4²) A hulladéktárolási biztosíték kiszámításakor a hulladékkezelés megszervezésének költségeit a hulladék berakodási és szállítási költségeként, valamint hulladéktípusonkénti kezelési költségeként kell figyelembe venni.

(4³) A környezetvédelmi engedéllyel rendelkező személy írásban megismételhető formában legalább háromévente értékeli az e § (1) bekezdésében meghatározott hulladéktárolási biztosíték megfelelőségét, és szükség esetén módosítja azt.

(4⁴) Ha az engedélyező véleménye szerint az e § (1) bekezdésében meghatározott hulladéktárolási biztosíték nem fedezi a tárolandó hulladék kezelésének megszervezésével és az ilyen hulladék kezelésével kapcsolatos költségeket, az engedélyezőnek joga van követelni, hogy a környezetvédelmi engedéllyel rendelkező személy növelje a biztosítékot.

(4⁵) Az e § (1) bekezdésében meghatározott hulladéktárolási biztosíték nem tartozik a környezetvédelmi engedéllyel rendelkező személy csődvagyonába.”;

24) a 98³. § (5) bekezdésének 1. pontja a „hulladéktelepen” szöveg után a „vagy gyűjtőhely” szöveggel egészül ki;

25) a 98³. § (5) bekezdésének 4. pontja a „nevében” szövegrész után az „írásbeli szerződés alapján” szöveggel egészül ki;

26) a 98³. § (5) bekezdése 6. pontja az „a környezetirányítási és -auditálási rendszer” szövegrész után az „a környezetirányítási és -auditálási rendszer nyilvántartásba vételi igazolásán szereplő hulladékgazdálkodási létesítményekben” szöveggel egészül ki;

27) a 98³. § (5) bekezdése a 7. és 8. ponttal egészül ki, amely szövege a következő:

„7. a Környezetvédelmi Testületnél e törvény 98⁷. § (2) bekezdésének 1. pontja szerint nyilvántartásba vett személy a hasznosításra szánt hulladékok esetében, ha a hulladéktárolási biztosíték összege nem haladja meg az 500 EUR-t;

8) vízipari vállalkozás által saját tevékenysége során keletkező szennyvíziszap kezelése esetén.”;

28) a 98³. § a (6)–(12) bekezdéssel egészül ki, amely szövege a következő:

„(6) Ha a környezetvédelmi engedély jogosultja nem tud eleget tenni a tárolandó hulladék megszervezésére és kezelésére vonatkozó kötelezettségnek, erről haladéktalanul értesíti a Környezetvédelmi Testületet.

(7) A hulladéktárolási biztosíték felhasználásáról a Környezetvédelmi Testület határoz. A környezetvédelmi engedély jogosultja ellen indított csődeljárás nem korlátozza a Környezetvédelmi Testületnek a biztosíték igénybevitelével kapcsolatos jogait.

(8) Ha a környezetvédelmi engedély jogosultja nem tudja teljesíteni a tárolandó hulladék megszervezésére és kezelésére vonatkozó kötelezettségét, a Környezetvédelmi Testület a meghatározott kötelezettségek teljesítését a helyettesítési és meg nem felelési illetékekről szóló törvényben meghatározott alapokon és eljárás szerint szervezi meg.

(9) Ha a környezetvédelmi engedély jogosultja nem tud eleget tenni a tárolandó hulladék megszervezésére és kezelésére vonatkozó kötelezettségnek, és a Környezetvédelmi Testület az e § (8) bekezdésében meghatározott helyettesítő végrehajtásról határozott, a Környezetvédelmi Testület a biztosítékot kibocsátó vállalkozásnak a biztosíték alapján történő kifizetésre vagy a letétként kifizetett biztosíték összegére vonatkozó fizetési döntés meghozatalára irányuló igényt nyújt be.

(10) A garancia szerinti követelés kifizetésének határideje 20 munkanap.

(11) Ha az erre a célra kijelölt számláról letétként a Környezetvédelmi Testület által kijelölt számlára átutalt biztosíték vagy garancia összege meghaladja a hulladék szervezésének és kezelésének tényleges költségeit, a fennmaradó összeget a környezetvédelmi engedély jogosultjának számlájára, ennek hiányában az állami költségvetésbe kell visszautalni.

(12) Ha a környezetvédelmi engedély jogosultjának hulladéktárolási biztosítéka nem elegendő a tárolandó hulladék megszervezésének és kezelésének költségeinek fedezésére, a környezetvédelmi engedély jogosultjának kell biztosítania a hiányzó részt.”;

29) a 98⁴. § szövege a következőképpen módosul:

„E törvény 83. § (1) bekezdésében foglaltakon túlmenően az engedélyező megtagadja a hulladék tárolására vonatkozó környezetvédelmi engedély kiadását, ha a kérelmező nem rendelkezik a 98³. § (1) bekezdésében említett hulladéktárolási biztosítékkal, vagy az engedélyező a nyújtott biztosítékot nem tartja elegendőnek vagy megbízhatónak”;

30) a 98.⁵ § (1) bekezdése 2. pontjának szövege a következő:

„2. az Európai Gazdasági Térségben letelepedett hitel- vagy pénzügyintézet garanciáját igazoló dokumentum vagy felelősségbiztosítási szerződés (a továbbiakban: *baleseti helyreállítási*

garancia) a balesetek által okozott környezetszennyezés helyreállítási költségeinek fedezésére;”;

31) a 98⁵. § (2) bekezdése a következőképpen módosul:

„(2) A baleseti helyreállítási biztosíték összegét a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$M = T \times L/52$, ahol

M – a baleseti helyreállítási garancia összege euróban;

T – 255 EUR tonnánként;

L – a hulladékengedély iránti kérelemben említett veszélyes hulladék éves mennyisége tonnában;

52 – a hetek száma évente.”;

32) a 98⁵. § a (2¹)–(2²) bekezdéssel egészül ki, amely szövege a következő:

„(2¹) Az e szakasz (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott felelősségbiztosítási szerződésnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

1) a biztosítási szerződést olyan biztosítóval kell megkötni, amely jogosult az Észtországban felmerülő kockázatok biztosítására;

2) a biztosított esemény olyan hirtelen és előre nem látható, a veszélyes hulladékok vagy anyagok biztosítási időszak alatti kezelése által vagy a veszélyes hulladékok vagy anyagok helye által okozott esemény, és az okozott kárért az üzemeltető felel;

3) a biztosított összegnek észszerűnek kell lennie, és figyelembe kell vennie a veszélyes hulladék kezelésével kapcsolatos telephelyet, a veszélyes hulladék mennyiségét és kezelési módját, a biztosítási szerződés hatálya alá tartozó tevékenységek körét és az ebből esetlegesen eredő károkat, valamint egyéb releváns körülményeket.

(2²) Az e szakasz (1) bekezdésének 2. pontja alapján kötött felelősségbiztosítási szerződésnek nem kell fedezetet nyújtania olyan károkra,

1) amelyeket az üzemeltető okozott a környezeti helyzet romlása miatt, kivéve az eredeti kár orvoslására és a további károk megelőzésére irányuló kezdeti sürgősségi intézkedések észszerű költségeit;

2) amelyek az üzemeltető birtokában lévő vagyontárgyakat értek;

3) amelyek az üzemeltető által szándékosan okozott esemény eredményei.

(2³) A biztosítónak joga van megtagadni az e szakasz (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott felelősségbiztosítási szerződés megkötését, ha az üzemeltető megtagadja olyan kockázatelemzés és bizonyítékok benyújtását, amelyek lehetővé teszik azon körülmények azonosítását, amelyek a biztosító véleménye szerint a biztosított kockázat értékeléséhez szükségesek.

33) a 98⁵. § (3)–(5) bekezdése a következőképpen módosul:

„(3) Ha a baleseti helyreállítási garanciának az e szakasz (2) bekezdésében meghatározott képlet alapján kiszámított összege kevesebb, mint 6 400 EUR, a baleseti helyreállítási garancia összege évi 6 400 EUR.

(4) Ha a baleseti helyreállítási garanciának az e szakasz (2) bekezdésében meghatározott képlet alapján kiszámított összege meghaladja a 320 000 EUR-t, a baleseti helyreállítási garancia összege évi 320 000 EUR.

(5) Az e szakasz (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott baleseti helyreállítási garanciának vagy felelősségbiztosítási szerződésnek a veszélyes hulladék kezelésének ideje alatt fenn kell maradnia, és érvényesnek kell lennie.

34) a 98⁶. § (1) bekezdésében a „garancia vagy pénzbeli biztosíték” szövegrész helyébe a „baleseti helyreállítási garancia” szöveg lép;

35) a 105. § (2) bekezdésében a „jogszabályban előírt piaci engedéllyel rendelkező hálózatüzemeltető, engedéllyel rendelkező távközlési hálózatüzemeltető” szövegrész helyébe a „villamosenergia-piaci törvény szerinti, a villamosenergia-piaci törvény alapján kiadott engedéllyel rendelkező hálózatüzemeltető, az elektronikus hírközlésről szóló törvény szerinti elektronikus hírközlési vállalkozás, amely benyújtotta az elektronikus hírközlésről szóló törvényben előírt gazdasági tevékenységre vonatkozó bejelentést” szöveg lép.

36) a 105. § (3) bekezdésében a „közútkezelői engedéllyel rendelkező vállalkozás, vasúti pályahálózat-működtető” szövegrész helyébe a „közutak fenntartására jogosult személy, aki az építési szabályzatban előírt gazdasági tevékenységről szóló bejelentést benyújtotta, a vasúti törvény szerinti vasúti pályahálózat-működtető, aki a vasúti törvény szerinti engedéllyel rendelkezik” szöveg lép;

37) a 124⁵. § címsorában a „Veszélyes anyagokat tartalmazó problémás termékek és részek” szöveg helyébe a „Problémás termékek és részek” szöveg lép;

38) a 124⁵. § (1) bekezdésében a „Veszélyes anyagokat tartalmazó problémás termékek és részek” szöveg helyébe a „Problémás termékek és részek” szöveg lép;

39) a 127. § szövege a következőképpen módosul:

„(1) Az e törvény 120–126¹⁰. § szerinti jogsértések bíróságon kívüli eljárását végző hatóság:

1) a Környezetvédelmi Testület;

2) a Rendőrségi és Határőrségi Testület;

3) a községi önkormányzat vagy a városi önkormányzat.

(2) Az e törvény 120⁴., 120⁵. és 122. §-ában említett jogsértési ügyekben az Adó- és Vámhivatal szintén peren kívüli eljárásra jogosult hatóság.

(3) Az e törvény 122., 124⁶, . és 126¹¹. §-ában említett jogsértések esetén a Fogyasztóvédelmi és Műszaki Szabályozási Hatóság szintén bíróságon kívüli eljárásra jogosult hatóság.

(4) Az e törvény 126¹⁰. §-ában említett jogsértések esetén a Mentőbizottság szintén bíróságon kívüli eljárásra jogosult hatóság.

(5) Az e törvény 124. §-ában előírt jogsértés elévülési ideje három év.”;

Lauri Hussar

A Riigikogu (az észt parlament) elnöke

Tallinn, 2023. „_”

Előterjesztve a Köztársaság kormánya által kezdeményezett 2023. „...”

(digitálisan aláírva)